

Social Justice

Social justice is just the idea of goodness as applied to social groups. When asked what it means for a society to be just, most of us will think of things like freedom and equality. But things haven't always been thus. Valuing liberty and freedom is a pretty recent innovation. We have already noted John Locke as an early advocate of liberal political thinking in the 17th century. Older conceptions of justice were neither egalitarian nor freedom loving. Here we'll consider Plato's

Plato develops his conception of justice in the *Republic*. Here Plato develops a view of the ideal state as modeled on that of the ideal person. The state is understood as the person writ large. The idea of justice, for Plato, was as much a virtue of the individual person as of the state. Justice was seen as a kind of meta-virtue. The just person is the person who has all the other virtues and has them in the appropriate integrated balance. People have various capacities and abilities and we have various virtues that correspond to those abilities. We can be courageous in facing threats, temperate in managing our appetites, diligent in carrying out our projects, and wise in deliberating about what to do and how. To be a just person is for the various abilities

relevant to the various virtues to be playing their proper role. When we turn to the justice of communities, we find different individuals playing the various roles. We want the virtue of wisdom in the ruling class, the virtue of courage in the military class, and the virtues of temperance and diligence in the business class. The just community, in Plato's view, is the community where the various elements stick to their proper roles and cultivate the virtues appropriate to those roles.

Though Athens was a democracy, Plato was no fan of democracy. In his dialogues he has Socrates repeatedly lampooning democracy as rule by the least qualified. Plato admired expertise and excellence. His idea of justice is one where the various functions of society are carried out by those who have the expertise and excellence appropriate to the specific role. While Plato places no particular value on equality or freedom, his ideal state is a meritocracy where everyone has equal opportunity to find his or her appropriate place through a vigorous system of public education. There is some debate about whether Plato was primarily concerned about justice as a meta-virtue for states or individuals in the Republic. He might seem a bit less enthusiastic about aristocracy and rule by an elite if he is taken to be mainly

concerned with the just person. But the model he develops in the Republic helped to legitimize a long tradition of top-down governance by kings, religious authority, and military might in the West. It's only in the last few centuries that ideals of equal individual rights and freedoms begin to gain traction.

We should note at the outset that freedom and equality are both highly ambiguous notions. We can be equal or unequal in a wide variety of different ways. Socialism emphasizes equality of wealth and resources in ways that are liable to frustrate many kinds of freedom. In more liberal traditions, those that emphasize liberty, equality is incorporated in terms of equal liberties, equal treatment before the law, equal opportunity, equal access to public goods, and so forth. Likewise,

121

freedom can be understood in many ways. Freedom can be thought of in negative terms as in being free from the dominance of others or in positive terms as in being free to do what we like with things that are ours. Talk of freedom will refer to freedom from one thing or another or freedom to one thing or another. But there are as many kinds of freedom as there are things we can be free to attain or free from. Economic freedom is one thing,

freedom of conscience is another. Then there is freedom of expression, freedom of association, freedom of movement, and so forth. So in order to be clear at all, talk of freedom and equality needs to be fairly specific. Not everyone who claims to love freedom and equality loves the same thing.

In the rest of this chapter we will focus on liberal political philosophy starting with one of its founders, John Locke. We will then examine the thought of the contemporary philosopher John Rawls. What makes a political philosophy a liberal political philosophy is just that it takes liberty in one form or another to be a fundamental virtue of the just state or society. So liberal political thought stands in contrast to both communism on the left and fascism on the right. Liberalism rejects aristocracy, authoritarianism, totalitarianism, oligarchy, and plutocracy (I'll leave those fancy words for you to look up). Liberal political philosophy, understood literally as political philosophy that places a high priority on liberty, is a broad category of thought that includes both contemporary "liberal" and "conservative" political thinking. While both liberals and conservatives are both pretty much within the broader tradition of liberal political philosophy, you may find John Locke's thinking to be more in

line with contemporary conservatism and John Rawls thought to be more reflective of contemporary political liberals. We'll begin with John Locke

สวัสดีครับนักศึกษาทุกคน วันนี้เราจะขึ้นหัวข้อสำคัญที่ส่งผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของเราทุกคน นั่นคือเรื่อง "ความยุติธรรมทางสังคม" (Social Justice) ครับในปัจจุบันพอดีถึงความยุติธรรม รามกจะนึกถึง "เสรีภาพ" และ "ความเท่าเทียม" ใช่ไหมครับ? แต่ในทางปรัชญา สองสิ่งนี้เป็นแนวคิดที่ค่อนข้างใหม่ วันนี้อาจารย์จะพาพวกเราย้อนกลับไปถูกรากฐานความคิดเรื่องนี้ ตั้งแต่ยุคโบราณจนถึงยุคสมัยใหม่ครับ

1. ความยุติธรรมในทฤษฎีของเพลโต (Plato's Conception of Justice) สำหรับเพลโต (Plato) ในหนังสือ Republic ความยุติธรรมไม่ได้หมายถึง สิทธิหรือความเท่าเทียม แต่มันคือ "ความเป็นระเบียบเรียบร้อย" และ "การทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด" ครับรูปเปรียบเสมือนคน (The State as the Person writ large): เพลโตมองว่ารัฐที่ดีควรมีโครงสร้างเหมือนกับ "คนที่มีคุณธรรม" คุณธรรมแบบพหุ (Meta-virtue): ความยุติธรรมคือสภาวะที่องค์ประกอบต่างๆ ทำงานสอดประสานกันอย่างสมดุล โดยแบ่งคนในสังคมออกเป็น 3 ชั้นตามความนั้นด (Meritocracy):

ชนชั้นในสังคม	คุณธรรมที่ต้องมี	หน้าที่หลัก
ชนชั้นปกครอง (Ruling Class)	ความปรารถนา (Wisdom)	วางแผนและตัดสินใจเพื่อส่วนรวม
ชนชั้นนักบุญ (Military Class)	ความกล้าหาญ (Courage)	ปกป้องและรักษาความมั่นคง
ชนชั้นพ่อแม่ค้า/แรงงาน (Business Class)	ความประมานตน (Temperance)	ขับเคลื่อนเศรษฐกิจและผลิตสินค้า

ทรสันะต่อประชาธิปไตย: เพลโตไม่ชอบประชาธิปไตยครับ เขาเปรียบเปรยว่าเป็น "การปกครองโดยคนที่ไม่เหมาะสมที่สุด" เขาเชื่อใน "ระบบคุณธรรม" (Meritocracy) ที่โครงสร้างด้านไหนก็ควรไปทำหน้าที่ด้านนั้นผ่านระบบการศึกษาที่เข้มงวด

2. ความคลุมเครือของ "เสรีภาพ" และ "ความเท่าเทียม" เมื่อเวลาผ่านไปแนวคิดเรื่องความยุติธรรมเริ่มเปลี่ยนมาเน้นที่บุคคลมากขึ้น แต่คำว่า "เสรีภาพ" และ "ความเท่าเทียม" นั้นตีความได้กว้างมากครับ: ความเท่าเทียม (Equality): * สายสังคมนิยม (Socialism): เน้นความเท่าเทียมด้านทรัพย์การและทรัพย์สินสายเสรีนิยม (Liberalism): เน้นความเท่าเทียมเฉพาะ "หน้ากฏหมาย" หรือ "โอกาส" เสรีภาพ (Freedom): เชิงลบ (Negative Freedom): การปราศจากการครอบงำหรือการถูกบังคับจากผู้อื่นเชิงบวก (Positive Freedom): การมีสิทธิและโอกาสที่จะทำในสิ่งที่ตนต้องการจริงๆ
3. ปรัชญาการเมืองแบบเสรีนิยม (Liberal Political Philosophy) คำว่า "เสรีนิยม" ในเชิงปรัชญาการเมือง (ซึ่งรวมทั้ง "อนุรักษนิยม" และ "เสรีนิยม" ในการเมืองปัจจุบัน) มีจุดร่วมกันคือ ให้ความสำคัญกับเสรีภาพของปัจเจกบุคคลเป็นอันดับหนึ่งแนวคิดนี้ปฏิเสธการปกครองแบบอภิสิทธิ์ชน (Aristocracy) หรือเผด็จการ (Totalitarianism) ในบทต่อไปเราจะศึกษาบุคคลสำคัญ 2 ท่านที่เป็นตัวแทนของสายนี้: จอห์น ล็อค (John Locke): บิดาแห่งเสรีนิยมในศตวรรษที่ 17 (แนวคิดจะค่อนไปทาง "อนุรักษนิยม" ในปัจจุบันที่เน้นสิทธิในทรัพย์สิน) จอห์น รอลส์ (John Rawls): นักปรัชญาที่ร่วม

สมัย (แนวคิดจะค่อนไปทาง "เสรีนิยม" สมัยใหม่ที่เน้นความเป็นธรรมทางสังคม) 1

 สรุปประเด็นชวนคิดจากอาจารย์พวกราลงคิดดูนะครับว่า ระหว่าง "รัฐของเพลโต" (ที่ทุกคนทำหน้าที่ตามความถนัดอย่างเป็นระเบียบแต่ไม่มีเสรีภาพเลือกเอง) กับ "รัฐเสรีนิยม" (ที่ทุกคนมีเสรีภาพเลือกเองแต่อาจเกิดความเหลื่อมล้ำสูง) แบบไหนที่พวกราคิดว่า "ยุติธรรม" กว่ากันในโลกปัจจุบัน? ในครั้งหน้า เราจะมาเจาะลึกทฤษฎีของ จอห์น ล็อค กันครับ มีใครอยากร้าบใหม่ว่า "สิทธิตามธรรมชาติ" ของมนุษย์ในมุ่มมองของล็อค มีอะไรบ้าง?

.....

John Locke

John Locke's First Treatise on Government was an extended argument against the European system of aristocracy and the alleged divine birth right of rulers. Of course, in a society that had only known government by the rule of kings, this raises an obvious question. If human society is not legitimately organized by the authority of a ruling class, then how is it to be organized?

Locke's answer is that the authority of government is entirely derived from the consent of its free and equal citizens. According to Locke, in the state of nature (or in the absence of government)

people exist in a state of perfect freedom. They are free to pursue their own happiness and well being. But this perfect freedom is not a license to do whatever one likes or treat others as one likes. Rather the freedom people have a natural and inalienable right to is freedom from domination and coercion by others.

The state of Nature has a law of Nature to govern it, which obliges every one, and reason, which is that law, teaches all mankind who will but consult it, that being all equal and independent, no one ought to harm another in his life (The Second Treatise of Government, Chpt. 2 Sect. 6)

122

By the moral law of nature, one is not justified in assaulting others except as retribution for an injustice they have committed to one's self. Likewise, one is not justified in taking another's property except as redress for that person taking or destroying one's own property. But this state of nature inevitably leads to a state of chaos because people are not very good arbiters of justice in their own case. They are prone to inflate the wrongs committed against themselves and seek too much in the way of redress or retribution.

The establishment of government is justified as a more efficient means of preserving the natural rights of individuals. In joining civil society, we voluntarily turn our right to protect and enforce our individual rights over to the state. The legitimate function of the state is to enforce the rights of equality and liberty that people enjoy by nature. This view places rather strict limits on the legitimate functions of civil government. Where a government exceeds these limits, Locke says people are justified in rebelling against the government.

Just what are the rights and liberties government serves to protect? Self ownership is central to the natural rights equally enjoyed by all. This clearly speaks against slavery and other forms of domination or oppression. If a person own's herself by natural law, then clearly she can't also be owned by another. Property rights are then justified as an extension of self ownership. Locke sees all of nature as initially held in common by people. When a person "mixes her labor with the stuff of the earth," say by planting a tree or fashioning a tool from a branch, she acquires a right to the fruits of her labor as an extension of her right of self ownership. Here Locke offers a compelling philosophical justification for property rights. But Locke also recognizes limits

to the extent of property rights. Specifically, persons do not have a right to more property than they can make use of. Above and beyond what one can make use of, the fruits of one's labor return to the commons and are to be freely available to others.

The notion that there is an injustice in funding a social safety net for the less well off with taxes on the more affluent has its roots in a Lockean conception of property rights as natural rights that are closely tied to human liberty. On Locke's view, when we mix our labor with the stuff of the earth, the fruit of our labor is ours by natural right. It is an extension of our natural right to our own selves. Thus, property rights, on Locke's view, are closely tied to human liberty. The contemporary philosopher Robert Nozick extends Locke's line of thought concerning property rights in his entitlement conception of social justice. On Nozick's view, any distribution of property and wealth, no matter how unequal, is socially just so long as it was arrived at by just means. Acquiring wealth by one's labor and then building on that through fair trades (those not involving coercion or deception) will be fair. Taxation beyond what is necessary to keep property rights (and hence human liberty) secure will be an injustice. In fact, it will be a variety of theft. Something along the lines of the views of Locke

and Nozick has inspired a good deal of the anti-tax, small government sentiment that has been so influential in U.S. politics for the past 30 years or so. Liberty is seen as closely tied to property rights. To the degree that the government taxes citizens, it takes their property and thereby limits their freedom.

123

John Locke's Second Treatise on Government can be found here:
<http://jim.com/2ndtreat.htm>

Now we will look at two objections to the Lockean/Nozickian conception of justice. The first is commonly known as the Tragedy of the Commons. The second has to do with the role of various social institutions in how we conduct our business and the mismatch between this and the highly idealized and individualistic picture of property rights advanced by Locke and Nozick.

Locke takes the natural world and all the resources in it to be a commonwealth. That is, the earth, the waters, skies, and the various systems they contain are taken to be commonly owned by all. I draw from the resources of nature for raw materials when I create something I can then claim as property. Locke lived in a

time when natural resources appeared to be endlessly bountiful and any motivated person who wasn't happy with the available social arrangements could hop a ship to the new world and homestead a piece of land (albeit one that was likely formerly occupied by Native Americans). If natural resources can be regarded as unlimited, then there is not injustice to me if my neighbor has accumulated great wealth while I have little. This is because my neighbor's great wealth doesn't place any restriction on me investing my energy in creating wealth of my own. But if natural resources are limited and my neighbor has claimed much of what is available in the creation of his private property, then my opportunities are limited to that degree. We can no longer sustain the illusion that natural resources are unlimited. And as we bump up against those limits, treating Lockean property rights as a kind of sacrosanct expression of human liberty looks less like justice and more like a recipe for increasingly entrenched inequality.

There is a simple logic to the commons that is worth examining in a bit more detail. Garrett Hardin is well known for his clear articulation of the Tragedy of the Commons in the late sixties. Hardin was mainly concerned about human population, but this

is just one instance of a much broader kind of problem. A tragedy of the commons is any case where some commonly held resource gets exhausted to the point where it has little value left to offer. Such a tragedy is bound to occur eventually whenever a commonly held resource is finite and freely utilized by self-interested agents.

Hardin introduces the notion of the tragedy of the commons with a tale about the fate of herdsmen who share a pasture in common. Each herdsman notes that if he runs one more animal on the commonly held pasture, he will get the full benefit of that animal's value when he takes it to market, but since the pasture is held in common, he will bear only a fraction of the cost of raising the animal. As a result, each herdsman runs an additional animal on the pasture, and then another and another until the finite commonly held pasture is depleted to the point where it is of no use to anyone. Similar stories can be told about fisheries, fresh water supplies, air pollution, and climate change.

Once we have a clear understanding of the logic of the commons, it is equally clear that there are only a limited number of ways to avoid a tragedy of the commons. Again, a tragedy of the

commons is the inevitable result whenever we have a finite commons that is freely utilized by self-interested agents. The only way to avoid a tragedy of the commons is to prevent one or another of the conditions that give rise to one. Perhaps we cannot expect individuals to consistently refrain from acting on their own interests. But there remain the possibilities of regulating access to the commons or expanding the commons in some way. In the case of climate change, some mitigation strategies like carbon sequestration can be seen as ways of expanding the commons. The commons in this case is the atmosphere which we use as a sink for carbon when we burn fossil fuels. The CO₂ released by even quite a few cars and furnaces poses no serious problem. But beyond a certain point, carbon emissions become a serious problem. The atmosphere can't soak up more without disrupting systems we all rely on in many ways. Attempts to capture carbon and sequester it reduce the load on the atmosphere as a carbon sink. One way to think of this is as a strategy for expanding our overall carbon sink by supplementing the atmosphere with underground carbon storage facilities (or, perhaps more realistically, trees and soil that sequester carbon,

too). Another example of expanding the commons would be state-run fish hatcheries to rebuild fish populations depleted through fishing.

In some cases, strategies for expanding the commons aren't sufficient for avoiding a tragedy of the commons. Given this, only one possible means of avoiding a tragedy of the commons remains and that is regulating the use of the commons. We routinely accept a great number of restrictions on our liberty as a means of avoiding a tragedy of the commons through regulating our use of the commons. In the early 70s, the air in Southern California was barely breathable do the pollution from cars. Since then we've been required to drive more efficient vehicles that are equipped with an ever more sophisticated array of pollution control technologies. The air of Southern California is still often smoggy, but not as bad as it once was. Requiring pollution controls on cars is a pretty unobtrusive kind of regulation. Sometimes we regulate the use of a commonly held resource by charging people to use it and this can take many forms from campground fees to special taxes based on use like car tabs that fund public transportation (the roadways are a commons that become much less valuable when too many people drive and

too few use transit). Sometimes we do this with added limits on the use of a commonly held resource as in the case of fishing licenses with catch limits. Proposals to put a price on carbon in the form of energy taxes or cap and trade systems for carbon emissions are relatively unobtrusive attempts to regulate the use of the atmosphere as a carbon sink. Energy taxes would regulate use of the atmosphere by charging a fee. Cap and trade systems are a bit more complex and involve limits on emissions together with a market mechanism for rewarding innovative ways of cutting emissions.

Once we have a clear understanding of the logic of the commons, it seems pretty obvious that regulating the use of a commons is often called for. The problem for the Locke/Nozick line of thinking about social justice is that it affords us no adequate way of justifying the limitations on liberty that are necessary for avoiding a tragedy of the commons. Avoiding a tragedy of the commons sometimes requires that some liberties yield to regulation and that we have

such measures can be necessary for avoiding a tragedy of the commons, they may also be difficult to reconcile with the Locke/Nozick conception of social justice. And in some cases, notably climate change, failing to avoid a tragedy of the commons looks like a pretty clear injustice to those who must live with the consequences.

สวัสดีครับนักศึกษาทุกคน วันนี้เรามาเจาะลึกบุคคลที่ถือว่าเป็น "บิดาแห่งเสรีนิยม" นั่นคือ จอห์น ล็อค (John Locke) ครับ ความคิดของเขาก็เป็นรากฐานสำคัญของระบบประชาธิปไตยและแนวคิดเรื่องกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่เราใช้กันอยู่ทุกวันนี้

อาจารย์สรุปประเด็นสำคัญจากบทเรียนมาให้ดังนี้ครับ:

1. รัฐที่เกิดจาก "ความยินยอม" (Government by Consent)

ในสมัยนั้น ยุโรปเชื่อเรื่อง "สิทธิเทวปัญญา" (Divine Right of Kings) ว่า กษัตริย์ได้อำนาจจากพระเจ้า แต่ล็อคคัดค้านอย่างรุนแรงครับ เขายืนอ้างว่า:

สภาพธรรมชาติ (State of Nature): หากไม่มีรัฐบาล มนุษย์จะอยู่อย่างมีเสรีภาพสมบูรณ์ แต่ไม่ใช่ว่าจะทำอะไรก็ได้ เพราะเรามี "กฎหมายธรรมชาติ" (Law of Nature) คือเหตุผลที่บอกว่า "ห้ามใครทำร้ายผู้อื่นทั้งในด้านชีวิต สุขภาพ เสรีภาพ และทรัพย์สิน"

ສັນນູພາປະຊາຄມ (Social Contract): ເນື່ອງຈາກຄນເຮັມກຈະລຳເອີ່ງເຂົ້າຂ່າງ
ຕົ້ວເອງເວລາເກີດຄວາມໜັດແຢ້າງ ສກວະຮຽມຈາຕີຈຶ່ງອາຈາລາຍເປັນຄວາມວຸ່ນວາຍ
ເຮົາຈຶ່ງຍອມສລະສິທິ່ງໃນການຕັດສິນຄວາມດ້ວຍຕົນເອງ ແລ້ວມອບອຳນາຈນັ້ນໃໝ່ "ຮູ້ຮູ້"
ເພື່ອທຳຫັ້າທີ່ປົກປ້ອງສິທິຕາມຮຽມຈາຕີຂອງເຮົາ

2. ທັບພົບລິນຄືອສ່ວນຂໍາຍຂອງຕົວຕົນ (Property Rights)

ລື້ອຄອຮີບາຍວ່າທໍາມໄວ້ເຮົາດີ່ມີສິທິ່ງເປັນເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ ອີ່ສິ່ງຂອງໄດ້:

ກາຮັບຮັບແຮງງານ (Mixing Labor): ເດີມທີ່ໂລກເປັນຂອງສ່ວນຮົມ ແຕ່ເມື່ອເຮາລັງ
ແຮງ (ເຊັ່ນ ປຸລູກຕົ້ນໄມ້, ສ້າງເຄື່ອງມືອ) ແຮງງານນັ້ນຄືອຂອງເຮົາ ເມື່ອແຮງງານໄປ
ພສມກັບທັບພາກສິນ "ສິນນັ້ນຈຶ່ງກາຍເປັນ "ທັບພົບສິນ" ຂອງເຮົາ

ຂ້ອຈຳກັດ (Lockean Proviso): ລື້ອຄເຕືອນວ່າເຮົາໄມ້ມີສິທິ່ງຄຣອບຄຣອງເກີນ
ຄວາມຈຳເປັນຈົນຂອງເໜລ່ານັ້ນແນ່ເສີຍ ອີ່ຄຣອບຄຣອງຈົນໄມ່ເໜລ້ອທັບພາກສິນ
ດີ່ຈະໄວ້ໃຫ້ຄນອື່ນ

3. ກາຣໂຕແຢ້າງ: ໂສກນາກູງກຣມຂອງທັບພາກສ່ວນຮົມ (Tragedy of the Commons)

ແນວຄົດຂອງລື້ອຄແລະ ສີ່ພົບສິນທີ່ຮູ້ຮູ້ ໂຮບີຣີຕ ໂໂນຊີກ (Robert Nozick) ທີ່
ເນັ້ນຮູ້ຮູ້ຂາດເລັກແລະ ກັບການເກີບກາມ ຖຸກວິຈາຮົນດ້ວຍທຸກໆ "ໂສກນາກູງກຣມ
ຂອງທັບພາກສ່ວນຮົມ":

ຕຽບຕະຫຼາດ: ເມື່ອທັນທີ່ (ເຊັ່ນ ທຸກໆ, ອາກາສ, ປໍາໄມ້) ເປັນຂອງສ່ວນຮົມ ແຕ່ລະຄນະພຍາຍາມຕັກຕົງຜລປະໂຍ່ນໃຫ້ຕົວເອງມາກທີ່ສຸດ (ເພຣະໄດ້ກຳໄຮເຕີມໆ ແຕ່ທັນທຸນຄວາມເສີຍຫາຍກັບຄົນທີ່ໂລກ) ຈົນສຸດທ້າຍທັນທີ່ສຸດ ນັ້ນເສື່ອມໂທຣມແລະພັ້ນທາຍລົງໃນທີ່ສຸດ

ຕົວຢ່າງປັດຈຸບັນ: ປັດຈຸບັນ ສິ່ງແວດລົ້ມ ມລພິ່ນທາງອາກາສ ແລະ ຝາວະໂລກຮ້ອນ (Climate Change)

4. ບທບາຫອງຮູບາລທີ່ຕ້ອງມາກກວ່າແຄ່ "ຍາມເຝຶກບ້ານ"

ບທຄວາມໜີ້ໃຫ້ເໜີນວ່າ ແນວດີແບບລົ້ອຄ/ໂນໜີກ ອາຈໄມ່ເພີຍພອໃນກາຮັກປັດຈຸບັນ ສັງຄົມສົມຍ້ໃໝ່:

ກາຮັກກັບດູແລ (Regulation): ເພື່ອເລື່ອງໂສກນາກູງຮຽນຂ້າງຕົ້ນ ຮູບຈຳເປັນຕ້ອງຈຳກັດເສີ່ງພາບງອຍ່າງ ເຊັ່ນ ກາຮັກກັບກາເຊີກົມ, ກາຮັກຈຳກັດກາຈັບປາ ອີ່ອກາຮັກບັນດາຕົດຕັ້ງຮະບບບຳບັດມລພິ່ນ

ຄວາມຂັດແຍ້ງ: ສໍາຮັບສາຍລົ້ອຄ/ໂນໜີກ ກາຮັກທີ່ຮູບມາບັນດາຕົດຕັ້ງກັບກາເຊີກົມ ຈຳເປັນ ອີ່ອເປັນ "ກາຮັກຂໍໂມຍ" ແຕ່ໃນສາຍຕາຂອງຜູ້ທີ່ມອງເຮືອງທັນທີ່ສ່ວນຮົມ ກາຮັກໄມ່ຍ່ອມຄຸມມລພິ່ນຕ່າງໆທີ່ເປັນ "ຄວາມໄມ່ຍຸຕິຮຽນ" ຕ່ອຄົນຮູ່ນໜັງ

สรุปมุ่งมองจากอาจารย์

ลือคให้ความสำคัญกับ "เสรีภาพและทรัพย์สิน" อย่างมาก จนมองว่าการเก็บภาษีคนรวยไปช่วยคนจนอาจเป็นการละเมิดสิทธิ แต่เมื่อทรัพยากรโลกเริ่มมีจำกัด "เสรีภาพในการสะสมความมั่งคั่ง" ของคนหนึ่ง อาจไปจำกัด "โอกาสในการลีบตาอ้าปาก" ของอีกคนหนึ่งได้ครับ

นักศึกษาคิดว่าอย่างไรครับ? รัฐควรมีอำนาจเข้ามา "บังคับ" หรือ "เก็บภาษี" เพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมและสวัสดิการสังคม หรือควรปล่อยให้เป็นเสรีภาพส่วนบุคคลตามแนวคิดของลือค?

.....

Here is Garrett Hardin's article, "The Tragedy of the Commons"
<http://dieoff.org/page95.htm>

The second objection to the view of social justice advanced in Locke and Nozick is that it doesn't correspond very well to the realities of our economic lives. We don't create wealth from our own labor in a social vacuum. With the possible exception of the vegetables I grow in my garden, none of my wealth is entirely the product of mixing my labor with the stuff of the earth. Rather, nearly all of our productive activity is carried out in the context of a complex fabric of social interrelations buoyed by a

substantial technological infrastructure. Enjoying the fruits of my labor nearly always requires doing business with someone else and the benefits that accrue to me depend as much on the favorable social environment that makes doing my business possible as it does on the efforts I contribute to the deal. In light of this, the view of property rights offered by Locke is unrealistically individualistic. The Locke/Nozick approach to social justice is like field biologists aiming to secure the welfare of specific cute furry mammals without giving any regard to the health of the ecosystem that sustains them.

Having a functioning well-ordered community is a necessary condition for succeeding in most lines of business (arguably even for gangsters and pimps). The businessman who has profited from a fair exchange with his customers has not thereby paid his dues in maintaining the social environment that makes it possible for him to do his business in the first place. His success requires a healthy and well educated workforce, stability in the economic system, a citizenry that is well informed enough to politically sustain just social institutions, a citizenry that respects the law, a customer base that is doing well enough themselves to afford his product and so forth.

Supporting the social institutions that make the success of the affluent possible will only look like “redistribution of wealth” to those who have it in their head that their income before taxes is their own wealth that is being taken from them to pay for the needs of others. People who see things this way already have grabbed more than they are entitled to.

We live cradle to grave supported by an intricate social and technological infrastructure. As is the want of human beings, we are quick to take all the credit for our success and project all of the blame for our failures onto the external world. Neither inclination is correct very often. But when taking credit for all of our successes manifests itself in reluctance to support the social institutions and arrangements that have made our success possible, we become freeloaders.

Quite a few institutionalized practices tilt the scales in favor of the well to do in such a way that their affluence is, to a significant degree, the product of those social arrangements. Perhaps the most significant example is public education. The high earners in our society are very often the

success stories of public education from K-12 through the state university. Even those who come from a wealthy background and enjoyed the benefits of elite private education have depended on publicly educated employees and associates through all of their business endeavors. Public education plays such a large and pervasive role in the development and sustenance of our affluent high-tech society that virtually no lasting economic achievement in this society could happen without public education. Looking ahead to the innovations and skills that will drive future economic development, we neglect adequately funding education at our own peril.

Much the same could be said for publicly financed research at our universities. We frequently look to the achievements of information technology companies like Microsoft as models of private sector initiative and wealth creation. But the very possibility of businesses like Microsoft is the product of decades of public investment in basic research by public institutions like universities and the military. More specifically, the development of information technology is also the product of public investment in basic research by, yes, philosophers. We could not have information technology as we know it and all of the

economic growth it has brought over the past few decades without having paid the salaries of philosophy professors like Bertrand Russell and Alfred North Whitehead who developed the formal logic that provides the theoretical foundation for programming languages.

Once the Lockean conception of property rights as sacrosanct expressions of human liberty is uprooted, we need to reconsider just how we ought to think of property rights. I think Locke is onto an important piece, namely that we should get to enjoy the fruits of our efforts without others freeloading off of our efforts. But the question of who is freeloading under what circumstances is much more subtle and complex than Locke could have imagined in the absence of more contemporary sociological factors and insights. As we'll see shortly, the most influential liberal political philosopher of the 20th century, John Rawls, incorporates this anti-freeloading piece into his conception of justice as fairness.

สวัสดิ์ครับนักศึกษาทุกคน วันนี้เรามาต่อ กันที่ภาคต่อของการวิพากษ์วิจารณ์
แนวคิดของลือคและโนซึค ครับ ครั้งที่แล้วเราคุยเรื่อง "ศอกนาฏกรรมของ
ทรัพยากรส่วนรวม" ไปแล้ว วันนี้อาจารย์จะนำเสนอข้อโต้แย้งที่สองที่
น่าสนใจมาก ซึ่งว่าด้วยเรื่อง "ความจริงของชีวิตทางเศรษฐกิจ" ครับ

ປະເທິດທີ່ນັກປະຈຸບາຮ່ວມສົມມັຍໂຕ້ແຢ້ງລື້ອຄ ມີດັ່ງນີ້ຕັບ:

1. ມນຸ່ຍີໄມ້ໄດ້ສ້າງຄວາມມັ້ງຄັ້ງໃນ "ສຸລູບາກາສ"

ລື້ອຄບອກວ່າຄວາມມັ້ງຄັ້ງເກີດຈາກ "ແຮງງານຂອງເຮັດສົມກັບທຣີພາກໂລກ" ແຕ່ ອາຈາຣຍ໌ອຍາກໃຫ້ພວກເຮົາລອງຄິດດູກຮັບວ່າ ໃນໂລກຄວາມຈົງມຶງນອະໄຮບ້າງທີ່ເຮົາ ທຳຄັນເດືອນໄດ້ຈົງງານ?

ສັງຄມຄືໂຄຮງສ້າງພື້ນຖານ: ແທບໄມ້ມີຄວາມມັ້ງຄັ້ງໃດທີ່ເກີດຈາກເຮັດເດືອນ ແລ້ວ ຍັກເວັນອາຈະເປັນຜັກທີ່ປຸລູກກິນເອງໃນສຸວນຫລັງບ້ານ ນອກເໜືອຈາກນັ້ນ ຄວາມສໍາເຮົ້າຂອງເຮົາຂຶ້ນອູ່ກັບ "ເຄື່ອງຂ່າຍຄວາມສົມພັນຮົມທາງສັງຄມ" ແລ້ວ "ໂຄຮງສ້າງພື້ນຖານທາງເທິນໂລຍີ" ທີ່ສັງຄມສ້າງໄວ້ໃຫ້ທັງສິນ

ອຸປະາຂອງນັກປະຈຸບາ: ການມອງວ່າທຣີສົນເປັນສີທີ່ເຕີດຂາດສ່ວນບຸຄຄລ ແມ່ນອັນທີ້ລື້ອຄຄືດ ເປົ້າຍບເສມື່ອນນັກປະຈຸບາທີ່ພຍາຍາມຈະດູແລ "ສັຕິງນຸ່ງທີ່ນ່າຮັກ" ໃ້ວ່າມີຄວາມສຸຂ ໂດຍໄມ້ສົນໃຈເລີຍວ່າ "ຮະບບນິເວສ" ທີ່ຄໍາຈຸນສັຕິງຕ້ວນນັ້ນອູ່ນັ້ນເສື່ອມໂທຣມເພີ່ງໃດ

2. ນັກຮູຮກີຈົກກັບການ "ຈ່າຍຄືນ" ໃຫ້ຮະບບນິເວສສັງຄມ

ການທີ່ນັກຮູຮກີຈົກກັນໜຶ່ງປະສົບຄວາມສໍາເຮົ້າໄດ້ ໄນໃຊ່ແຄ່ເພຣະເຂາຍັນທີ່ອ ຂລາດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເພຣະເຂາມີສກາພແວດລ້ອມທີ່ເອີ້ນວຍກຮັບ:

ເຂາມີແຮງງານທີ່ຜ່ານການສຶກສາມາຍ່າງດີ (ຈາກການເຊີ້ງ)

ເຂາມີຣະບບເສຣະຫຼັກິຈທີມັນຄົງແລກງູ້ມາຍທີ່ສັກດີສີທີ່

ເຂາມີກລຸ່ມລູກຄ້າທີ່ມີກຳລັງໜີ້ພອຈະອຸດຫຸ້ນສິນຄ້າເຂາໄດ້

ດັ່ງນັ້ນ ກາງຈ່າຍກາ່ເພື່ອບໍາຮຸ່ງສະບັບນາງສັງຄມເຫັນນີ້ ໄນໃຊ້ "ການນຳເນີນຂອງເຮົາໄປໃຫ້ຄົນອື່ນ" (Redistribution) ແຕ່ມັນຄືກາງຈ່າຍຄ່າບໍາຮຸ່ງຮັກຈາຮະບບທີ່ທຳໃຫ້ເຮົາທຳຫຼັກິຈໄດ້ຕັ້ງແຕ່ແຮກຮັບ ຄົນທີ່ໄມ່ຍອມສັນບສຸ່ນຮະບບນີ້ແຕ່ຕັກຕວງ ຜລປະໂຍ່ໜີ້ອ່າງເດືອນ ລົ້ອຄອາຈຈະເຮີຍກວ່າ "ພວກຫຼຸບນີ້ເປີບ" (Free loaders)

3. ບທບາຫຂອງ "ການສຶກສາ" ແລະ "ງານວິຈັຍສາຮາຮະນະ"

ບທຄວາມຍົກຕ້ວອ່າງທີ່ເຫັນກາພັດມາກຄົບ:

ການສຶກສາຂອງຮູ້: ຕັ້ງແຕ່ຮະດັບປະກາດຈົ່ງມາວິທາລີຍ ຄື່ອັນເພື່ອງຫລັກທີ່ຂັບເຄີ່ອນເສຣະຫຼັກິຈໄຫເທັກ ລ້າມີມີພັນກິງານທີ່ຈົບຈາກໂຮງເຮັນຮູ້ ບຣີ້ໜ້າມ້າເສຣະຫຼັກິຈທີ່ຫຼາຍກົ່ວຍໝູ້ໄມ້ໄດ້

ງານວິຈັຍພື້ນຮູ້ນ: ບຣີ້ໜ້າມ້າ ມີເວັບໄຊ້ຈົດຈາກຈົນຕາກາຮັດສ່ວນຕ້ວລ້ວນໆ ແຕ່ຕ່ອຍອດມາຈາກງານວິຈັຍທີ່ຮູ້ອຸດຫຸ້ນນັ້ນປະມານ ມາຫາຍທສວຣະ ຮວມດື່ງງານວິຈັຍຂອງ ນັກປັບປຸງ ອ່າງ Bertrand Russell ທີ່ວ່າງຮາກຮູ້ນທາງຕຽກສາສຕຣີໃຫ້ກັບການເຂົ້າໃນໂປຣແກຣມຄອນພິວເຕັກ

4. จาก ลีอค สุ จอห์น รอลส์ (John Rawls)

เมื่อเราเข้าใจแล้วว่า "สิทธิในทรัพย์สิน" ไม่ใช่เรื่องศักดิ์สิทธิ์ที่ห้ามแตะต้อง แต่เป็นสิ่งที่ต้องอยู่ร่วมกับความเป็นธรรมในสังคม เราจึงต้องมองหาแนวคิดใหม่

ลือคืออาจจะพูดถูกในเมื่อที่ว่า "เราควรได้เสพสุขจากหยาดเหงื่อแรงงานของตนเองโดยไม่มีใครมาชุบมือเปิบ" แต่คำตามสำคัญคือ ในสังคมที่บังเอิญขนาดนี้ ใครกันแน่ที่เป็นพากชุบมือเปิบ?

คนจนที่รับสวัสดิการรักษา?

หรือคนรวยที่ใช้โครงสร้างพื้นฐานของสังคมสร้างตัว แต่ไม่ยอมจ่ายภาษีคืนให้สังคม?

ในบทดัดไป เราจะมาดูคำตอวของ จอห์น รอลส์ (John Rawls) นักปรัชญา การเมืองที่ทรงอิทธิพลที่สุดในศตวรรษที่ 20 ผู้ที่นำเอาแนวคิด "การต่อต้าน พวกรุ่งมือเปีบ" มาสร้างเป็นทฤษฎี "ความยุติธรรมในฐานะความเที่ยงธรรม" (Justice as Fairness) ครับ

คำถ้ามชวนคิดจากอาจารย์

นักศึกษาคิดว่า ถ้าไม่มี "ถนน" ที่สร้างจากภาษา ไม่มี "อินเทอร์เน็ต" ที่เริ่มจากงานวิจัยของรัฐ และไม่มี "โรงเรียน" ที่สอนให้คนอ่านออกเขียนได้ เศรษฐีที่รวยที่สุดในโลกจะยังสามารถสร้างความมั่งคั่งได้ด้วย "แรงงาน" ของเขาเพียงอย่างเดียวหรือไม่รับ?

ครั้งหน้าเราจะมาสาม "วิมุตติม่านบังตา" (Veil of Ignorance) ของจอห์น รอลส์ กันครับ มีใครเคยได้ยินชื่อแนวคิดนี้ไหม?

.....

John Rawls

Rawls' theory of justice is captured in terms of these two principles:

The Equal Liberty Principle: Each person is to be granted the greatest degree of liberty consistent with similar liberty for everyone.

The Difference Principle: Social practices that produce inequalities among individuals are just only if they work out to everyone's advantage and the positions that come with greater reward are open to all.

The Equal Liberty Principle has a longer history. The idea that everyone should be granted the greatest degree of liberty consistent with similar liberty for others is defended at length in John Stuart Mill's essay On Liberty. In fact we could take some variation on this principle as the core tenet of Liberalism as a political theory. This principle doesn't tell us that people should

be free to do as they please no matter what. At some points, my being free to do something is liable to

127

interfere with your being free to do something. For instance, my being free to host parties with live bands into the early hours of the morning might interfere with my neighbor's being free to get a decent night's sleep. In the interest of maximizing equal liberty for all, we would be justified in restricting people from activities that would interfere with the liberty of others. This has many familiar applications. Neighborhood zoning regulations are one example. Much environmental regulation would be another. Maximizing liberty for all equally might require that we restrict businesses from being free to pollute where doing so would adversely affect the health of others.

The Equal Liberty Principle is only concerned with equality of liberty. But we can be equal or unequal in many other ways. In fact, being equally free is liable to lead to other sorts of inequalities. If we are all free to plant apple trees or to do something else as we see fit, the end result likely to be a very unequal distribution of apples. So long as this is merely the result of people exercising their equal liberties, there is nothing unfair

about this. If I'd wanted more apples, I could have spent more time growing apple trees and less time playing chess.

Among the principles of social justice Rawl's would have guide the development of our social institutions (including property rights) is the difference principle which allows that packages of social institutions that generate inequalities (like those that include a market economy) are just so long as they don't allow some individuals to profit at the expense of others. Another way to formulate this principle is as holding a just set of social institutions to be one under which the least well off are better off than the least well off would be under alternative arrangements. This allows for inequalities in a society, so long as they are not enjoyed by some at the cost of the least well off being worse off than they might have been.

Specific social policies produce different results depending on the circumstances of the community and other policies. So, for instance, universal health care in a soviet style command economy might bankrupt everyone. But it might be compatible with a high degree of affluence in an economy that has a healthy market based private sector (think Japan or Sweden). For this reason, social policies must ultimately be evaluated for justness

as parts of comprehensive packages of social institutions. This leads to lots of abstract technicalities in Rawl's writing (it is not recommended for the novice). But we can get the general idea by looking at pretty familiar practices and comparing how they perform in the context of different societies having different comprehensive sets of social institutions. Looking at property rights and the market economy, we might consider East and West Germany prior to the fall of the Berlin Wall. East Germany had a Soviet style command economy that dictated a high degree of equality and sharply restricted property rights. West Germany had a mixed economy with a healthy market based private sector. The result was less equality in West Germany. But still, the least well off were substantially

128

better off than the least well off (pretty much everybody) in East Germany. What this indicates is that while, on the one hand, the market economy with its institutions of private property inevitably generates inequalities, it is, still, so much more effective at generating wealth that the least well off will be better off in spite of the inequalities.

The example of the market economy and its institutions of private property provides a major motivating factor for Rawl's difference principle. So the 20th century's reigning liberal political philosopher is a fan of market economies and institutions of private property. This may come as a surprise to some.

Where Rawls is going to differ from Locke and Nozick is that for Rawls, property rights are not inviolable sacrosanct extensions of natural human liberty, rather they are social arrangements that will be limited in various ways as a part of a more comprehensive package of social arrangements that aims at fairness. Indeed, the very title of Rawl's major work on social justice is "Justice as Fairness." The kind of fairness that Rawls conception of justice aims at is not guaranteed equality of outcome for all, but rather a system of social arrangements that doesn't advantage any particular group of individuals at the expense of others. Inequalities that result from excellence, helpful innovation or hard work are fair in this sense. But inequalities that result from social institutions that are biased in one way or another towards the interests of some at the expense of others are not. Within this context, property rights are seen as social arrangements that

aim at fairness by allowing the excellent and diligent to enjoy the rewards of their efforts. But property rights on the Rawlsian approach are not inviolable natural rights to be secured even to the detriment of maintaining the social institutions that make an affluent society possible.

So far, it should be clear how the a Rawlsian approach to property rights allows for taxing the well off in order to provide things like education, health care and a social safety net for others. But to what degree will this be just on Rawls' view. Clearly taxing the successful members of society to the point where they are no better off than those who are largely unproductive will not meet the Rawlsian ideal under the difference principle. If people are not rewarded for hard work and innovation, then it's liable not to happen and everyone suffers as a result. Too much taxation of the well off will be unjust on Rawl's view precisely because it doesn't work out to benefit of least well off (or anyone else). Rather, Rawls would aim for that sweet spot where the hard working and innovative are well rewarded, so everyone has a reason to do their best, and yet those who fail for whatever reason, are not left by the wayside, but still have opportunity and enjoy some modest quality of life.

I won't try to get more specific about just where that sweet spot lies (say in terms of top marginal tax rates on income or capital gains), nor will I try to get more specific about just what benefits and opportunities should be secured for the least well off. But I will finish with a bit about how Rawls' motivates the general approach to social justice. And this will ultimately provide the best guide to what set of social arrangements would be just.

129

Recall that Rawls is aiming at a conception of justice as fairness in the sense that social institutions won't advantage any particular kind of person at the expense of others. Rawls' proposes that we can get onto the ideal of justice as fairness in this sense by means of a thought experiment that involves reasoning from what he calls "the original position." From the original position, we imagine that we are perfectly rational agents with full information about the consequences of the various possible social arrangements. We are then given the task of designing the principles of justice that will structure our society and we are expected to do so with an eye to what will be in our own best interest. But there is a catch. In reasoning from the original, we operate behind a veil of ignorance about our own

personal circumstances and characteristics. So in the original position, behind the veil of ignorance, I must think about what set of social institutions will work out best for me without knowing whether I will be weak or strong, healthy or diseased, clever or dull, beautiful or ugly, black or white, born to a wealthy family or a poor one and so forth. If I am rational and self interested, I will want to set things up so that I can substantially enjoy the benefits if I have characteristics that are highly valued in my society and I put them to good use. But at the same time, I will want to hedge my bets to assure that I still have a decent life in case I am not so lucky or my best efforts fail.

An excerpt from John Rawls, Justice as Fairness, can be found here:

http://www2.econ.iastate.edu/classes/econ362/hallam/readings/rawl_justice.pdf

สวัสดิครับนักศึกษาทุกคน วันนี้เราจะมาถึงจุดสูงสุดของปรัชญาการเมือง สมัยใหม่ นั่นคือทฤษฎีของ จอห์น รอลส์ (John Rawls) ครับ หากล็อคคีอ บิดาแห่งเสรีนิยมในศตวรรษที่ 17 รอลส์ก็คือนักปรัชญาที่นำเสรีนิยมมาปั่ด ผุ่นใหม่ให้มีความ "เป็นธรรม" มากขึ้นในศตวรรษที่ 20 ผ่านหนังสือชื่อดังของ เขายัง A Theory of Justice

รอลส์เสนอแนวคิดที่เรียกว่า "ความยุติธรรมในฐานะความเที่ยงธรรม" (Justice as Fairness) โดยมีหลักการสำคัญ 2 ข้อ ดังนี้ครับ:

1. หลักเสรีภาพที่เท่าเทียม (The Equal Liberty Principle)

รอลส์เชื่อว่า "ทุกคนควรได้รับเสรีภาพสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ตราบเท่าที่เสรีภาพนั้นไม่ไปขัดขวางเสรีภาพของผู้อื่น"

ตัวอย่าง: 假設มีเสรีภาพในการจัดปาร์ตี้เปิดเพลงเสียงดังได้ แต่ถ้าเสียงนั้นไปรบกวน "เสรีภาพในการพักผ่อน" ของเพื่อนบ้าน รัฐก็มีความชอบธรรมที่จะจำกัดเสรีภาพของผู้อื่น

หลักการนี้ครอบคลุมไปถึงการจัดโซนนิ่งที่อยู่อาศัย หรือกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่ห้ามโรงงานปล่อยมลพิษ เพราะการปล่อยมลพิษไปทำลายสุขภาพ (ซึ่งเป็นพื้นฐานของเสรีภาพ) ของผู้อื่นนั่นเอง

2. หลักความแตกต่าง (The Difference Principle)

ข้อนี้คือหัวใจสำคัญที่ทำให้รอลส์ต่างจากล็อคครับ รอลส์ยอมรับว่า "ความเหลื่อมล้ำทางสังคมเกิดขึ้นได้" (เช่น คนขยันกว่าหรือฉลาดกว่าอาจรวยกว่า) แต่ความเหลื่อมล้ำนั้นจะ "ยุติธรรม" ก็ต่อเมื่อเข้าเงื่อนไข 2 อย่าง:

ต้องเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เสียเปรียบที่สุดในสังคม: ความรวยของคนกลุ่มนึงต้องส่งผลให้คนจนที่สุดมีชีวิตที่ดีขึ้นกว่าการที่ทุกคนเท่ากันหมด

ໂອກາສຕ້ອງເປີດກວ້າງສໍາຫຼັບທຸກຄົນ: ຕຳແໜ່ງທີ່ໄດ້ຜລຕອບແທນສູງຕ້ອງໄມ່ມີການປຶດກັ້ນ ທຸກຄົນຕ້ອງມີໂອກາສເຂົ້າເຖິງຍ່າງເທົ່າເຖິ່ນ

ຕ້ວຍ່າງເປົ້າ:

ເຢອຣມນີຕະວັນອອກ (ຄອມມິວນິສົດ): ້່ນຄວາມເທົ່າເຖິ່ນ ຕັດສີທີ່ທີ່ພົນ ພລື້ອງທຸກຄົນຈະເທົ່າກັນໜົດ

ເຢອຣມນີຕະວັນຕກ (ຕລາດເສີຣີທີ່ມີສັວສົດການ): ມີຄວາມເໝື່ອມລຳສູງກວ່າ ແຕ່ "ຄົນຈົນທີ່ສຸດ" ໃນເຢອຣມນີຕະວັນຕກ ກລັບມີຄຸນກາພີ້ວິດທີ່ດີກວ່າຄົນເກືອບທັງໝົດໃນເຢອຣມນີຕະວັນອອກ

ສຽງ: ຮອລສົ່ງສັບສັນນຸ່ມບຕລາດເສີຣີ (Market Economy) ເພະມັນສັງເກດ ມີຄວາມມິ່ນຕົ້ນໃຫຍ່ ແລ້ວມີຄວາມມິ່ນຕົ້ນໃຫຍ່ ແຕ່ຕ້ອງມີການຈັດສຽງກົດໜີໃຫ້ສັງຄົມເພື່ອດູແລຄົນຂ້າງໜັງໜັງດ້ວຍ

3. ມ່ານບັງຕາແໜ່ງວິມຸຕິ (The Veil of Ignorance)

ຮອລສົ່ງສັບສັນນຸ່ມບຕລາດເສີຣີທີ່ອ່ານຸ່ມສົງເກດໃນການຫາວ່າ "ຄວາມຍຸຕິຮຽມ" ດີວ່າໄວ້ ເຊິ່ງໃຫ້ເວົ້າ ລອງທີ່ມີການກົດໜີໃຫ້ສັງຄົມເພື່ອດູແລຄົນຂ້າງໜັງໜັງດ້ວຍ

ສມມຕີວ່າເວົ້າຕ້ອງໄປນັ້ນປະໜູນເພື່ອຮ່າງກວ່າມສັງຄົມໃໝ່ ໂດຍທີ່ເວົ້າອູ່ ແລ້ວ "ມ່ານບັງຕາ" ສິ່ງທີ່ມີການກົດໜີໃຫ້ເວົ້າ ຈຳໄໝໄດ້ວ່າຕົວເອງເປັນໂຄຮ່າ

ເວົ້າໄໝຮູ້ວ່າເວົ້າຈະເກີດມາຮວຍຫີ່ອຈນ

ໄມ່ຮູ້ວ່າຮ່າງກາຍແຂງແຮງຫີ່ອພິກາຮ

ໄມ່ຮູ້ຈຸດລາດຫີ່ອຫົວໜ້າ

ໄມ່ຮູ້ແມ່ກະທົ່ງເພີ້ນຫີ່ອສີພິວຂອງຕົວເອງ

ພລລັພຣ໌ທີ່ໄດ້: ຮອລສ໌ເຊື່ອວ່າຄົນທີ່ມີເຫດຜູລຈະເລືອກສັງຄົມທີ່ "ປະກັນຄວາມເສີ່ຍັງ" ໄວກ່ອນ ຄືອເຮົາຈະຍອມໃຫ້ຄົນເກິ່ງຮວຍໄດ້ (ເພື່ອຂັບເຄີ່ອນເສົາ) ແຕ່ເຮົາຈະວາງ ຮະບບສວັສົດິກາຮ ກາຮສຶກຫາ ແລະ ສາຮາຮັນສຸຂທີ່ດີເຍື່ອມໄວ້ຮອງຮັບ ເພົ່າເຮົາກລັວ ວ່າຈ້າເປີດມ່ານອອກມາແລ້ວ ເຮັດນັ້ນເປັນຄົນທີ່ໂໜຮ້າຍທີ່ສຸດໃນສັງຄົມ ເຮົາຈະໄດ້ ຍັງຄົນມີຈິວິຕທີ່ມີສັກດີ່ສີແລະ ມີໂອກາສກລັບມາລືມຕາອ້າປາກໄດ້ນັ້ນເອງ

ບທສຽງຈາກອາຈານຍໍ

ສໍາຫຼັບຮອລສ໌ ທຮພຍສິນໄມ້ໃໝ່ "ສີທີສັກດີ່ສີທີທີ່ແຕະຕ້ອງໄມ້ໄດ້" ແບບທີ່ລົ້ອຄເຊື່ອ ແຕ່ເປັນ "ຂ້ອຕກລົງທາງສັງຄົມ" ທີ່ມີໄວ້ເພື່ອໃຫ້ສັງຄົມເດີນໜ້າອ່າງເປັນຮຽມ

ກາຮເກີບກາຍີ: ຮຸ້າຄວາຮເກີບກາຍີໃນຈຸດທີ່ "ພອດີ" (Sweet Spot) ຄືອໄມ່ສູງຈນຄົນ ເກິ່ງໜົດໄພທີ່ຈະທຳການ ແຕ່ຕ້ອງສູງພອທີ່ຈະດູແລຄນທີ່ໄມ່ສາມາດດູແລຕົວເອງໄດ້

ນັກສຶກຫາລອງຈິນຕາກາຮດູນະຄົບ ຄ້າວັນນີ້ເຮົາຕ້ອງຮ່າງກວ່າມຍໂດຍໄມ່ຮູ້ວ່າ ພຽງນີ້ເຮົາຈະຕື່ນມາເປັນມາເສົາເສົາຫີ່ອຄົນໄຮ້ບ້ານ ເຮົາຈະອຍາກໃຫ້ປະເທດນີ້ມີ ສວັສົດິກາຮແບບໃໝ່? ນີ້ແລະຄົບຄືອຳຄໍາການທີ່ຮອລສ໌ຝາກໄວ້ໃຫ້ພວກເຮົາ

ມີປະເທັນໃໝ່ໃນ "ມ່ານບັງຕາ" ທີ່ນັກສຶກຫາສັງສົມຫີ່ອອຍາກແລກປັບປຸງໃໝ່ ຄົບ?

.....

Review and Discussion Questions

1. Explain Plato's conception of justice. How does it differ from contemporary liberal views of justice?
2. Why is Plato no fan of democracy?
3. In what way does Locke see us as having a natural right to liberty?
4. What is the function of government according to Locke and how is it justified?
5. How does Locke justify property rights?
6. Explain the tragedy of the commons and how it presents a challenge to a Lockean conception of property rights.
7. How does the creation of wealth and property in our society differ from the idealized individualistic conception Locke offers?
8. Explain Rawls' two principles of social justice as fairness.
9. How does Rawls' employ the idea of the original position and the veil of ignorance in supporting his principles of social justice?

สวัสดิครับนักศึกษาทุกคน เพื่อเป็นการปิดท้ายบทเรียนเรื่อง ความยุติธรรมทางสังคม (Social Justice) อาจารย์ได้สรุปคำถามทบทวนและอภิปรายเหล่านี้ เพื่อให้พวกราใช้เช็คความเข้าใจก่อนสอบ หรือใช้เป็นประเด็นในการถกเถียงในชั้นเรียนนั้นครับ

อาจารย์แปลและสรุปใจความสำคัญของแต่ละข้อไว้ให้แล้ว ดังนี้ครับ:

คำถามทบทวนและอภิปรายผล (ชุดที่ 2)

1. จงอธิบายแนวคิดเรื่องความยุติธรรมของเพลโต (Plato) และแนวคิดนี้แตกต่างจากมุ่งมั่นของเสรีนิยมร่วมสมัยอย่างไร? (แนวคิดตอบ: เน้นเรื่องการทำหน้าที่ตามชนชั้นและความสมดุลของรัฐ vs. การเน้นสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคลในปัจจุบัน)
2. ทำไมเพลโตถึงไม่ชื่นชอบระบบประชาธิปไตย? (แนวคิดตอบ: เพลโตมองว่าเป็นการปกครองโดยคนที่ไม่เหมาะสม หรือขาดความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เข้าจึงเสนอระบบคุณธรรมหรือ Meritocracy แทน)
3. จอห์น ล็อค (John Locke) มองว่ามนุษย์มี "สิทธิตามธรรมชาติ" ในลักษณะใด? (แนวคิดตอบ: คือเสรีภาพจากการถูกครอบงำหรือบังคับโดยผู้อื่น ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายชาติที่ใช้เหตุผลตัดสิน)
4. หน้าที่ของรัฐบาลตามทฤษฎีของล็อคคืออะไร และรัฐบาลมีความชอบธรรมได้อย่างไร? (แนวคิดตอบ: หน้าที่คือปกป้องสิทธิตามธรรมชาติ ส่วน

ความชอบธรรมมาจากการที่ประชาชน "ยินยอม" มอบอำนาจให้ผ่านสัญญา
ประชามติ)

5. ລົ້ອຄໃຫ້ເຫດຜລສນັບສນຸນ "ກຣມສີທີ່ໃນທັນພົນ" (Property Rights) ອີ່ຢ່າງໄວ? (ແນວຄຳຕອບ: ໃຊ້ທຸ່ງໝົງ "ກາຣຜສມແຮງງານ" (Mixing Labor) ເມື່ອເຮົາ
ລົງແຮງກັບທັນພາກສ່ວນຮ່ວມ ສິ່ງນີ້ຈະກາລຍເປັນສ່ວນຂໍາຍຂອງຕ້ວາຕົນເຮົາ)
6. ຈອອົບຍາຍ "ໂສກນາກູງກຣມຂອງທັນພາກສ່ວນຮ່ວມ" (Tragedy of the Commons) ແລະ ຂໍໃຫ້ເຫັນວ່າມັນທ້າທາຍແນວຄິດເຮືອງທັນພົນຂອງລົ້ອຄ
ອີ່ຢ່າງໄວ? (ແນວຄຳຕອບ: ເມື່ອທັນພາກມີຈຳກັດ ກາຣປລ່ອຍໃຫ້ທຸກຄົນສະສົມ
ທັນພົນອີ່ຢ່າງເສີ່ອຈານນໍາໄປສູ່ກາຣລ່ມສລາຍຂອງຮະບບນິເວສ ຜົ່ງລົ້ອຄອາຈາໄມ້ໄດ້
ຄາດກາຣົນດຶງຂຶ້ນຈຳກັດນີ້ໄວ້)
7. ກາຣສ້າງຄວາມມັ້ງຄັ້ງແລະທັນພົນໃນສັງຄມປ່ຈຸບັນ ແຕກຕ່າງຈາກແນວຄິດ
ແບບ "ປ່ຈເຈກນິຍມໃນອຸດົມຄຕີ" ທີ່ລົ້ອຄເສັນອອີ່ຢ່າງໄວ? (ແນວຄຳຕອບ: ປ່ຈຸບັນ
ຄວາມຮວຍໄມ້ໄດ້ເກີດຈາກຄົນເດືອນ ແຕ່ເກີດຈາກໂຄຮງສ້າງພື້ນຖານ ກາຍ໌ ກາຣສຶກໝາ
ແລະເທັໂນໂລຢີທີ່ສັງຄມສ້າງໄວ້ໃຫ້ຮ່ວມກັນ)
8. ຈອອົບຍາຍຫລັກກາຣ 2 ຂໍອຂອງ "ຄວາມຢຸຕິຮຣມໃນຫຼານະຄວາມເທິ່ງຮຣມ"
ຂອງ ຈອ້໌ນ ຮອລສ (John Rawls) (ແນວຄຳຕອບ: 1. ພົມສະເໜີກາພທີ່ເທົ່າເທິ່ມ
2. ພົມຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ຕ້ອງເປັນປະໂຍ່ຈົນຕ່ອຸ້ງທີ່ເສີ່ຍປີເປີຍບທີ່ສຸດ)
9. ຮອລສີໃຊ້ແນວຄິດເຮືອງ "ສຖານະແຮກເຮີມ" (Original Position) ແລະ "ນ່ານບັງ
ຕາແໜ່ງວິມຸຕິຕີ" (Veil of Ignorance) ເພື່ອສັບສນຸນຫລັກຄວາມຢຸຕິຮຣມຂອງເຂາ

ອຢ່າງໄຮ? (ແນວຄຳຕອບ: ເປັນກາຣທດລອງທາງຄວາມຄິດເພື່ອໃຫ້ເຮົາອັກແບບກວ່າທີ່
ຢູ່ຕີຮຽມທີ່ສຸດ ໂດຍສມມຕົວ່າເຮົາໄນ້ຮູ້ວ່າຕົວເອງຈະເກີດມາເປັນໃຄຣໃນສັງຄນນັ້ນ)

ສຽງສິ່ງທ້າຍຈາກອາຈານ

ຄໍາຄາມເຫັນນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນກາພກວ້າງ ຕັ້ງແຕ່ຢຸກທີ່ຄວາມຢູ່ຕີຮຽມຄື່ອ
"ຮະບັບປະບົບ" (ເພລໂຕ) ມາສູ່ຢຸກທີ່ຄື່ອ "ສີທອີທຣີພົມສິນ" (ລື້ອຄ) ແລະມາຄື່ງຢຸກທີ່ຄື່ອ
"ຄວາມເປັນຮຽມທາງສັງຄນ" (ຮອລສົ່ງ)

ມີຂໍ້ອ່ານຸ້ມທີ່ນັກສຶກສາຮູ້ສື່ກວ່າຕອບຍາກທີ່ສຸດໄໝມຮັບ? ທີ່ອ່ານຸ້ມທີ່ອາຈານລອງ
ຢັກຕົວອ່າງສັນການການປັບປຸງບັນນາຈຳລອງໃນ "ມ່ານບັງຕາ" ຂອງຮອລສົ່ງອີກສັກ
ຂໍ້ອ່ານຸ້ມ?

.....